

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna)

Gratuit
Sibiu**Abonamentul:**

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Pestalozzi

— La o sută de ani dela moartea lui —

Azi se împlinesc o sută de ani dela moartea marelui și vestitului pedagog *Ioan Enric Pestalozzi*. Toate țările civilizate, și mai ales Elveția, fosta lui patrie, sărbătoresc cu fast impunător această aniversare a morții celui care toată viața s'a călăuzit de principiul: totul pentru alții, nimic pentru sine. Acestui om, lumea civilizată îi dădorește mult, și poate că între ceice au datorii de achitat, suntem și noi; să ne aducem deci aminte de viața și frământările lui.

Ioan Enric Pestalozzi e fiul unui oculist din Zürich și în vârstă de 6 ani rămâne orfan de tată, împreună cu alți doi frați. Copilăria lui întreagă o petrece în lipsuri și fără bucuriile de copil, numai în familie cu mama, «cea mai bună mamă» cum spunea el, cu o servitoare devotată creșterii lor, și dela nouă ani încolo câteva luni pe ani și cu bunicul, preot la țară, care-l poartă cu sine prin parohie și la școală, făcând astfel cunoștință cu poporul, pe care-l socotea totdeauna incult, dar viteaz, bun, drept și oropsit fără motiv. În timpul acesta învață ce e viața grea de orfan, cât de mare e puterea familiei («Familia e școala reală a omenimii»), și că poporul merită o soartă mai bună. Se apucă de carte. Învață în Zürich școala latinistă, studiază teologia; pentru că să apere drepturile țăranilor, face drepturile, studiază cu pasiune pe Rousseau, și îmbolnăvind-se în cursul studiilor, se vede silit să-și schimbe cariera și intră la agricultură, cu gândul că tot poate face ceva pentru popor învățându-l să lucreze pământul rațional.

Se căsătorește la 21 de ani cu fica unui negustor din Zürich (Schulthess) și se așează la Neuhoof, unde-și cumpără o moșie, cu gândul la plugăria rațională. Era însă lipsit de simțul gospodăresc și tovarășii, observându-i această scădere, îl înșală, pe deasupra mai vin și ani răi, și familia Pestalozzi ajunge de n'are o bucată de pâine. Tovarășii necinstiți, observațiile zilnice asupra poporului din jurul său, îl aduc la ideea, că pentru popor cel mai necesar lucru e să fie crescut, să crești din cerșitori oameni, «să faci pe cerșitori să trăiască ca oamenii». Cu ajutorul bănesc al mai multor tovarăși înjghebează pe moșia lui o școală, i-am putea zice profesională, în care munca era împreună cu învățătura. Cei mai mulți copii erau și dacă nu chiar de cerșitor, dar nici prea departe de ei, și ei și părinții lor îl înșală. Face datorii, pe care

nu le poate plăti. Întreprinderea dă faliment, iar el cu familia rămân în mizerie cumplită. Prietenii îl declară «om pierdut».

Un altul ar fi descurajat demult. El însă acum prinde curaj. Arăndează moșia și se apucă de scris. Preludiul operii pedagogice îl face «*Orele de seară ale unui pustnic*», 180 de aforisme pedagogice. În scurtă vreme îi urmează «*Leonhard și Gertruda*», care desleagă problema ridicării poporului, tratând tema: ridicarea poporului și a satului nu se poate face decât prin ridicarea familiei, iar aceasta numai prin o educație familiară făcută cu pricepere și înțelepciune. Cartea are un răsunet; îi aduce bani, renume european și-i deschide drumul spre funcții și lefuri grase. Dar nu-l ispitesc. «Vreau să mă fac învățător», răspunde guvernului

Așa ajunge să-i pună la îndemână o mănăstire, în parte dărmată, la Stanz, unde să adune pe orfanii de război (rămăși pe urma unui război cu Francezii) pentru a forma școală. Școala aceasta îi procură multă bucurie. Îi succese să facă din școală ceea ce dorea el: o familie bună, spre deosebire de școlile de până aici, care sămăneau încă prea mult cu casele de tortură. Petrecea mai tot în mijlocul elevilor, până și noaptea dormia între ei, și totul se petrecea și decurgea ca în familie, cu rugăciune, cântare, lucru, învățare, jocuri, declamări, distracții, plimbări; așa ajunge el «tatăl orfanilor». Nu peste mult însă, guvernul schimbă mănăstirea în spital, pe orfani îi trimite pela rudenii, și lui Pestalozzi nu-i rămâne decât să ia iarăș drumul în altă parte.

E chemat și merge la Burgdorf să lucreze în școală al cărei conducător și învățător era un cizmar bătrân. Acestuia nu-i place felul de a vedea și a lucra al lui Pestalozzi, uneltește și-i reușește să-l delature. Pestalozzi răspunde făcând în bine: înființând o școală privată pentru formarea de învățători. Aceasta este adevărata lui școală-familie. Aici îl cercetează Herbart, vestitul pedagog de mai târziu. Aici scrie epocala sa lucrare pedagogică «*Cum își învață Gertruda copiii*», apoi «*Cartea mamelor*», și alte scrieri mai mărunte. Guvernul are lipsă însă de edificii — pentru bunuri administrative — și școala trebuie să se desființeze. Deci ear la drum. Provedința mai avea ceva de arătat lumii prin acest om.

Trece la Iwerdun și înființează o școală, normală să-i zicem, la care aleargă elevi din toată lumea civilizată (până și din America!). Dintre aceștia nu puțini au ajuns pedagogi cu renume. Dar i se ceartă colaboratorii, se ceartă între ei și

elevii așa de diferiți ca naționalitate și rang social, și institutul falimentează.

Aici îi moare și soția. Cu scrierile făcuse avere frumoasă. Dar el, care trăise toată viața lipsit, ce să facă acum cu averea? O faptă creștinească: un institut pentru săraci! Înființat, earăș sărac pleacă la drum.

E de 80 de ani, când se încumetă să înființeze o nouă școală primară într-o comună mai neînsemnată. Earnă următoare, îi aduce o boală scurtă, și, în căutarea unui medic la Brugg, moare rostind celor ce-l înconjurau atunci, cu ultimele cuvinte, sfatul: «Și voi, prietenilor, căutați-vă fericirea în mijlocul familiei».

Neuhof, Stanz, Burgdorf, Ywerdun sânt deci patru etape în ascensiunea spre gloria pedagogică a lui Pestalozzi. Pleacă dela dorința sinceră și nedemagogică a ridicării poporului, găsește că familia cinstită, înțeleaptă, poate aduce această ridicare, și pentru ridicarea ei trebuie școală bună, școală-familie. Nu face teorie numai, ci întâi practică, și apoi fixează rezultatele și scrie mijloacele de care s'a folosit.

După el școala are să ne dea: *desvoltarea gnerală a puterilor interioare ale naturii omenestii spre adevărata înțelepciune, fiind de mai mare preț a poseda puteri intelectuale și corporale, decât cunoștințe, de aceea instrucția și educația ar trebui să se pună pretutindeni în armonie, urmărind scopul de a întemeia folosul învățământului pe conservarea perfecțiunii morale.*

Pornind dela *Emil* al lui Rousseau, punând în practică principiile acestuia, ajunge să rectifice păreri pedagogice, să creeze adevărata școală, la care urmașii nu vor mai avea mult de adăogat.

Noi, cei de azi avem deci de admirat în Pestalozzi și pe omul, care se știe lepăcă de sine până la jertfă, și pe pedagogul dela natură, care deschide epocă nouă în istoria pedagogiei.

La o sută de ani dela moartea lui sigur, în multe locuri se va ceti inscripția — epitaf de pe statuia, ridicată cu ocazia altei aniversări, în Ywerdun. Să o punem și noi aici, întrucât redă o precisă icoană a marelui pedagog:

«Aici odihnește *Henric Pestalozzi*, născut în Zürich la 12 Ianuar 1746, mort în Brugg la 17 Februar 1827, *mântuitorul săracilor la Neuhoof, învățătorul poporului în Leonhard și Gertruda, la Stanz tatăl orfanilor, la Burgdorf și Münchenbruchsee întemeietorul școlii populare, la Ywerdun educatorul omenimii*, om, creștin, cetățean; totul pentru alții, pentru sine nimic; binecuvântat fie numele lui!»

Dumnezeu să deie odihnă deplină sufletului său generos!

G. M.

Darul parohiei din Braşov-Schei

— Una sută mii de Lei pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu —

Adresa din 12 l. c. primită dela Venerabilul şi Prea Cucernicul protopop al Braşovului, *Dr. Iosif Blaga*, precum şi telegrama trimisă de preşedintele consiliului parohial, *Dr. Nicolae Stinghe*, ne vestesc cu bucurie şi cu deosebită satisfacţie următoarele :

Consiliul parohial dela biserica Sf. Nicolae din Braşov-Schei, în şedinţa ținută în seara de 11 Februar 1927, a votat unanim şi cu multă însufleţire suma de lei una sută de mii (100,000) pentru reconstruirea istoricului aşezământ bisericesc-cultural, Sf. Mănăstire Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus.

Chemarea I. P. S. Sale Arhiepiscopului şi Mitropolitului nostru *Nicolae* este astăzi întâmpinată de o splendidă dărnicie a parohiei noastre din Braşov-Schei.

Scheiul Braşovului, ai cărui locuitori şi-au clădit biserica cu hramul Sf. Nicolae pe la începutul veacului al 15-lea, refăcându-o şi înzestrându-o mai târziu cu sprijinul puternic al Domnilor munteni şi moldoveni, a fost totdeauna un centru însemnat al vieţii româneşti de pretutindeni. Virtutea şi dârzia cu care credincioşii Scheiului îşi apărau ortodoxia în vremuri de restrişte, va rămânea pentru vecie pagina strălucită şi glorioasă în istoria bisericii şi a poporului român din Ardeal.

Parohienii dela biserica Sf. Nicolae, întemeetori de aşezăminte culturale şi de sfinte locaşuri, rămân şi astăzi credincioşi tradiţiei moştenite dela vajnicii apărători ai vechei biserici. Cu înţelegere deplină pentru interesele şi trebuinţele obşteşti, şi doritori de propăşire şi de înălţare a neamului, prin întărirea ortodoxiei, reprezentanţii vrednicilor parohieni au adus din nou jertfa curată a bunului creştin crescut în legea strămoşească.

Această jertfă, săvârşită de evlavioşii urmaşi ai diaconului Coresi şi

ai preoţilor, sânguincioşi lucrători în via Domnului, preoţii Popa Mihai şi Popa Iane dela biserica Sf. Nicolae din Scheiul veacului al 16-lea, va afla — sântem convinşi — profund resunet în şirurile drept credincioşilor dela celelalte parohii ale bisericii noastre drept măritoare, sprijinind şi înlesnind pe această cale înfăptuirea gândului măreţ al reînălţării şi întregirii unui aşezământ istoric mănăstiresc în Ardealul volnic astăzi să-şi croască viitorul mândru şi meritat.

Laudă şi mărire Scheiului, românesc şi ortodox, al Braşovului!

Despre memorabila şedinţa solemnă a consiliului parohial dela biserica Sf. Nicolae din Braşov primim următorul raport:

Vineri în 11 Februar a. c. ținându-se şedinţa de Consiliu parohial la biserica Sf. Nicolae din Braşov, între alte agende, preşedintele consiliului pâr. Dr. N. Stinghe a pus la ordinea zilei şi votarea unei sume pentru reclădirea Sf. Mănăstiri Brâncoveanu.

Istorică biserica a S. Nicolae din Braşov, după cum în trecutul neamului nostru a fost pildă vie de acte nobile, şi stâlp puternic al ortodoxiei, aşa şi de data aceasta, înţelegând glasul vremurilor şi al înţeleptului său arhiereu, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, se înscrie cu o nouă jertfă pe altarul neamului. La apelul călduros al vrednicului său preşedinte pâr. Dr. N. Stinghe, care arată pe scurt trecutul şi în semnătatea istorică a mănăstirii Brâncoveanu, Consiliul într-o însufleţire de nedescris şi în mod unanim votează frumoasa sumă de lei 100,000, adică una sută mii lei. «Acea, ce duşmanii ortodoxiei au nimicit cu tunurile, sântem datori să reclădim cu toată însufleţirea neamului nostru spre preamărirea lui Dumnezeu», cu aceste cuvinte şi-a încheiat vorbirea pâr. Dr. N. Stinghe.

Să dea Dumnezeu ca pilda mărească a bisericii Sf. Nicolae din Braşov să fie urmată şi de alţi marinimoşi pentru grabnica realizare şi ridicare a templului de ştiinţă şi cultură religioasă.

răspuţi biserica. Se sbuciumă sufletele închinat binelui. Luptă publicişti de seamă alături de dascăli ai omenirii. Şi rezultatul nu se vede încolţind de nicăieri.

Dar sânt un entuziast optimist, în ce priveşte tineretul. Cred profund că pentru neamul nostru se ridică o generaţie frumoasă de muncitori, de soldaţi ai omeniei, de eroi ai înfăptuirii universale simpatii.

Căci ceea ce a dus la destrămarea de astăzi este, între alte multe cauze, şi lipsa de dragoste a omului faţă de om. Şi aceasta a făcut ca să nu ne mai vedem azi un popor de fraţi, ci o ceată de indivizi, cari se pândesc unul pe altul spre a-şi da lovitura din umbră.

De acest păcat trebuie ferită în primul rând această nobilă ramură a neamului nostru, tinerimea. Să nu vadă manifestându-se faţă de ea răutatea. Copilul va practica în viaţa lui viitoare ceea ce a văzut şi a simţit în tinereţea lui. Şi nimica nu reacţionează mai repede ca sufletul tinăr. O jicnire, adusă mândriei lui sau buneii lui credinţe, nu se uită viaţa întreagă. Ea naşte într'însul revolta, ea naşte dorul de revanşe, ea perverteşte, lăsând loc de desvoltare sămânţei urei.

Ce se va alege dintr'un individ, în sufletul căruia din frageda copilărie s'a înstăpănit dorul de răzbunare?

Nici o idee n'a triumfat prin violenţă. Dacă principiile creştinismului s'au văzut odată deasupra urgiei, cu care au fost întâmpinate, a fost generozitatea cu care s'a întâmpinat suferinţa pentru ele, a fost îndelunga răbdare, care le-a făcut să triumfeze.

Deci nici odată mai mult ca acum nu avem nevoie de pedagogi, nu mănuiitori al sfintei nuiele, nici isteţi interpreţi ai legilor şi regulamentelor, ci oameni în pieptul cărora bate o inimă caldă şi generoasă. În multe cazuri răul de care suferim trebuie căutat în intransigenţa pe care au pus-o în practică unii dintre cei încredinţaţi cu educaţia tinerilor. Citiţi pe dl Bucea al lui Delavrancea!

Nimic nu creşte şi nu se desvoltă pe acest pământ decât având căldură şi lumină. Rigiditatea gerului îţi poate da un frumos cristal de gheaţă. Frumos, dar gheaţă moartă. Şi noi avem nevoie de stejari cari să ne umbrească, ale căror ramuri să cânte cântecul vieţii şi al muncii în bătaia vântului de seară.

Ca să crească aceştia, le trebuie căldura dragostei. Trebuie să vadă veşnic faţă de ei adâncă simpatie şi solidarizare cu durerea lor. Trebuie să o vadă. Şi pedagogul care nu-i în stare să facă tineretul să simtă această dragoste, este un netrebnic.

De ce le spun acestea? Pentru că zilnic aud formulându-se plângeri neîntemeiate, pentru că gesturi inerente copilăriei se iau drept crime, pentru că văd adeseori satisfacţia aplicării unor sancţiuni menite nu să înalţe, ci să deprime. Şi îmi dau seamă de căile pe care poate rătăci un suflet deprimat. Şi cine cu voinţa cauzează o deprimare, este înzecit mai vinovat.

Daţi tineretului exemple de dragoste, dacă vreţi să răsară pe urma voastră generaţia bună şi generoasă, pe care acest pământ românesc o doreşte, de când cei mai buni ai lui şi ai noştri s'au coborât în sinul, lui de dragul de a vedea pe cei de un sânge liberi în ţara lor liberă.

«Tinerimea, tinerimea, sol de pace'n viitor! Eată idealul mândru!» Vedeţi-l. Şi învăluiţi-l în lumina simpatiei voastre!

I. U. Soricu

Vlăstarele

«Tinerimea, tinerimea, sol de pace'n viitor,
«Eată idealul mândru, generos, mântuitor!»
(Ollănescu-Oscanio)

Ne plângem toţi de spiritul care a pus stăpânire pe societatea noastră. Materialismul otrăvitor este pe cale de a transforma în monstru sufletul acestei societăţi.

Egoismul manifestat cu impulsivitate în toate laturile activităţii, a înăspit relaţiile dintre om şi om, a tins vâlul laşităţii peste ceea ce numim personalitate. Năzuinţa de putere a făcut din fiecare individ, însărcinat cu evidenţierea chestiunilor de ordin public, un mic tiran ridicol şi stupid. El nu înţelege a-şi manifesta autoritatea decât prin răutatea, prin veninul ce-l

pune în orice acţiune, prin suferinţa pe care o samănă în cei pe cari împrejurările i-au adus în controversă cu dânsul.

Ori unde te întorci, nu auzi decât plângeri, proteste şi blesteme de napăstuiţi. De ar fi adevărul a mii parte din ce se formulează, şi ar trebui să ne cutremurăm de ravagiile, pe care răutatea omenească le pricinueşte.

Se plânge cetăţeanul paşnic, se plânge slujbaşul, se plânge ministrul, se plânge subalternul. Se plâng bătrânii, se plânge tineretul. Eu am văzut lacrimi în ochii, blânzi şi luminoşi de nevinovăţie ai copiilor. Şi m'a revoltat nimicul pentru care au trebuit să curgă acele lacrimi sfinte.

În cei formaţi într'un anumit fel, multă încredere de îndreptare nu am. Luptă din

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Darurile oferite de vrednicii noștri credincioși, cler și popor, sporesc zilnic

În numărul de față înregistrăm cu bucurie darul oferit de parohul nostru din Șimon (biserica nouă), în protopopiatul Bran, vrednicul preot, **Ioan Moșoiu** și soția sa **Elena**, cari, s'au înscris între binefăcătorii Sfintei Mănăstiri brâncovenești cu frumoasa sumă de 5000 Lei. Părintele Ioan Moșoiu scrie arhierului său următoarele: «De când am primit mult prețuita și prea frumoasa I. P. Sfinței Voastre pastorală de Crăciun, gândul meu și al soției mele, a fost neconținut îndreptat la opera măreață ce ați întreprins de a reclădi Sf. Mănăstire dela Sâmbăta de sus, ca să o prefăceți în sf. locaș de cultură și binefaceri. Mă interesez să adun subscrieri în listă, premergând și aici cu exemplu. Noi cu soția mea Elena donăm suma de 5000 lei... Rugând pe Dumnezeu să vă ajute a vă îndeplini sf. dorință întru slava lui Dumnezeu și cinstea neamului și a lui fericiți, și dorindu-vă sănătate și viață îndelungată pentru prosperarea și binele sufletesc și trupesc al poporului nostru și al sfintei noastre biserici stramoșești, pe care o conduceți cu rară dibacie, rugându-Vă să ne împărtășiți arhierescă binecuvântare, am rămas sărutându-Vă binecuvântările mâni» etc.

Cu laudă trebuie să amintim și contribuția preoțimii din protopopiatul **Sf. Gheorghe**, care deși are să lupte cu greutatea mari în parohii, unde se clădesc sau să repară tocmai acum biserici și case parohiale, totuși cu deosebită însuflețire și devotament și-a oferit sprijinul la îndeplinirea epocali opere puse în lucrare la Sâmbăta de sus.

Cu aceeași însuflețire și devotament își aduce contribuția și preoțimea din protopopiatul **Hunedoara**, unde P. Cucernicul protopop, **Dr. Vasile Oana** și Cucernicii părinți **Ioan Manica** și **Ioan Truca**, s'au înscris în fruntea listei cu frumoase sume.

Au contribuit:

Parohia Brașov-Schei . . . 100,000
Pr. Ioan Moșoiu, paroh în Șimon,
 și soția sa **Elena** . . . 5000
Pr. Ioan Budoiu, cu soția, paroh,
 Câmpeni-Surduc, prot. Ilia . . . 2000

Pr. Ioan Curta, paroh, Bunești,
 prot. Cohalm . . . 1000

Următorii preoți din protopopiatul
Sfântul Gheorghe:

Aurel Nistor, prot., Sf. Gheorghe 2000
Iordan Curcubătă, paroh, Budila 2000
Nicolae Rădoi, paroh, Ozun . 2000
Cornel Mandeal, paroh, Hăghiș 2000
Iosif Popovici, par., Sf. Gheorghe 1500
Gh. Constantin, paroh, Hălchiu 1500
Gh. Lincu, adm. paroh, Chichiș . 1500
Dum. Trifan, adm. paroh, Bicsad 1000
Ilie Păștina, paroh, Vâlcele . . 1000
Ioan Bucșa, paroh, Arini . . . 1000
Mihai Petru, paroh, Lisneu . . 1000
Moise Grecean, paroh, Băcel . 1000
I. Garcea, adm. paroh, Bațanii-mari 1000
Ioan Bunuș, adm. par., Aita-mare 1000
Ioan Pușcariu, adm. paroh, Apața 1000

Următorii preoți din protopopiatul
Hunedoara:

Dr. Vasile Oana, protopop, Hunedoara . . . 4000
Ioan Manica, paroh, Cerișor . . 4000
Ioan Truca, paroh, Batiz . . . 3000
Gh. Turceanu, paroh, Teliuc . . 2000
Const. Dăncilă, paroh, Mărierău 1500
Gheorghe Zemora, profesor de religie, Hunedoara . . . 1500
Gheorghe Henția, paroh, Ghelar 1000
Leontin Ungur, paroh, Zlaști . 1000
Iosif Suciu, paroh, Alun . . . 1000
Simion Suciu, paroh, Boș . . . 1000
Gheorghe Tarcea, paroh, Josani 1000
Gh. Rain, paroh, Nădaștia-inf. . 1000
Gheorghe Popovici, paroh, Nădaștia-superioară . . . 1000
Ioan Pinciu, paroh, Peștișul-mare 1000
Teodor Murgău, paroh, Ruda . 1000
Gh. Pârîțeanu, paroh, Hașdău . 400
Ioan Stan, paroh, Socet . . . 400

Lei: 154,300

Suma de mai înainte Lei: 727,774

Suma totală Lei: 882,074

Nr. 1105

(23) 1—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de econom, pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termen de 10 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenți se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu școlar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificare preotească.
5. Adeverință despre serviciul preotesc de până acuma.
6. Alte eventuale documente.

Preferiți vor fi preoții necăsătoriți ori văduvi.

Economul va avea locuința și întreținerea în institut, precum și un salariu lunar de 2700 Lei.

Cerșirile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, din ședința Consiliului arhidiecezan, ținută la 15 Ianuar 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu

Despre fiul risipitor, care „s'a dus într-o țară depărtată” (Luca 15, 31)

— Meditație —

Punctul I:

Să ascultăm pe Isus Hristos când ne spune: Un om avea doi feciori, și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: «Tată, da-mi partea ce mi se cade din avuție. Și te-a împărțit lor avuția. Și nu după multe zile, adunând toate ficiorul cel mai tânăr s'a dus într-o țară depărtată și acolo a risipit toată avuția sa viețuind întru desmierdărie» (Luca 15, 11—13).

Cele zise despre fiul risipitor se pot aplica și nouă, pacatoșilor. Dumnezeu, în taina botezului, te-a primit de fiu al Său și te-a făcut moștenitor împărăției cerurilor, cu condițiunea să urmezi poruncile Sale. Dar tu n'ai voit să te supui lui Dumnezeu, ai cerut libertate, te-ai departat de El și te-ai dus într-o țară depărtată. Când te-ai departat de El? Atunci când ai păcătuit greu, când te-ai supus poftei desfrânate și ai refuzat de a sluji lui Dumnezeu. Și eată, în momentul când ai păcătuit greu, ai căzut în mâinile tiranului, iadului și dușmanului tău cel mai mare; până când ești supus păcatului, ești rob și sub stăpânirea diavolului.

Și unde este partea ta?

Unde sânt multe haruri? Unde sânt bu-nurile sufletesti și trupești, care le ai primit dela Dumnezeu? «Dă seama de economia ta» (Luca 16, 2). Dumnezeu ți-a dat viața și sănătatea spre a-ți sl. jī; ear tu prin viața necumpătată ți-ai ruinat sănătatea și ți-ai scurtat viața. Dumnezeu ți-a dat bogățiile, și tu cum le-ai folosit? Oare le-ai risipit pe îmbrăcăminte luxoasă sau în ospete? Dumnezeu te-a chemat la credință adevărată. Ce mare dar ți-a făcut Dumnezeu, chemându-te la această credință! Câți sânt în lume cari nu se bucură de acest dar și nu-s chemați de lumina credinței adevărate! Trăești tu mai bine decât ei? Mulțumit-ai vreodată lui Dumnezeu pentru darul chemării la credință? Și săvârșești fapte bune, conform acestei credințe? Dacă ești ortodox creștin numai după nume, vai de tine. «Credința fără fapte moartă este», (Iacob 2). «Și tot pomul care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă», (Matei 17). Dumnezeu ți-a dat memorie spre a te gândi des la El. Ți-a dat intelect spre a recunoaște bunătatea Sa, ți-a dat voință spre a-L iubi. Cugetă-te. Oare ți aduci aminte de Dumnezeu? Oare nu trăiești așa ca și cum n'ar exista Dumnezeu? Oare dimineța când te scoli, prima cugetare a ta este Dumnezeu? Cheme oare în ajutor pe Dumnezeu când începi un lucru? Aduci mulțumiri lui Dumnezeu după prânz sau cină, pentru că te-a provăzut cu hrana necesară? Te gândești la Dumnezeu când ești în biserică și crezi că acolo Dumnezeu e prezent? — O, dacă te-ai gândi în biserică la Dumnezeu, cu câtă evlavie te-ai ruga și cum te ai teme de El. N'ai primi în inima ta înțirarea gândurilor rele, ci smerit în sufletul tău, cum a fost și vameșul, ți-ai bate pieptul și ai zice: «Dumnezeuie, fi milostiv mie păcatosului», (Luca 18).

Dumnezeu ți-a dat viața, ca să-L iubești. Gândește-te, oare iubești tu pe Dumnezeu, ascultî tu porunca cea mai mare: «Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta», (Matei 22).

Dumnezeu este însuși bunătatea; Dumnezeu, prin sine însuși, este cel mai vrednic de iubire nesfârșită. Și tu pe acest Bine infinit, pe acest Dumnezeu, obiectul iubirii tale, de multe ori l-ai ofențat, și deși nu cu gura cel puțin în inima ta l-ai zis: «Nu voi sluji».

O, nenorocite, ce ai făcut! Cu ce te-ai păgubit Dumnezeu, de L-ai lăsat și te ai dus într-o țară depărtată? Unde ți va merge bine, fără Dumnezeu? Ți-a mers rău, când țină-i la poruncile Lui? Și credea că ești fericit ascultând de patimile tale? Ci, dimpotrivă, te ai făcut cel mai nenorocit depărtându-te dela Dumnezeu prin păcat și prin neascultarea Lui. Oare știi când sau cum l-ai ofențat? Înțereabă ți conștiința și ea ți va răspunde că de multe ori ai păcătuit cu cuvântul, cu fapta și cu călcarea poruncilor Lui. Nu e zi în care să nu fi păcătuit. Am greșit înaintea lui Dumnezeu, cu toate că am știut că El mă vede și mă poate pedepsi. Am greșit, pentru că am prețuit mai mult pofta mea trecătoare, decât harul și prietenia lui Dumnezeu. Pentru lucruri de nimic am renunțat la ceruri. În păcate m'am zămislit și m'am născut, în păcate am trăit. O! de ar da Dumnezeu să nu mor în păcate. «Faradelegile mele s'au înmulțit mai mult decât perii capului meu și păcatele mele s'au mărit până la cer», (Ezra 9, 6).

Dacă recunoști că ai păcătuit, dacă recunoști că ești fiul risipitor, scoală-te din aceea țară îndepărtată și întoarce-te prin pocăință la Tatăl tău ceresc. Adevărata căință cere ca după ce ai păcătuit, să te întorci la Dumnezeu, și precum înainte ai iubit creaturile, acum trebuie să iubești mai pe sus de toate pe Dumnezeu, Creatorul. Zic, mai pe sus de toate să iubești pe Dumnezeu, pentru că trebuie să iubești și pe aproapele tău, dar după Dumnezeu și pentru Dumnezeu.

Adevărata căință cere ca în amărăciunea sufletului tău să te gândești la păcatele tale, să le urăști ca pe cel mai urât lucru din lume, și să-ți pară rău din inima pentru păcatele prin care te ai depărtat dela Dumnezeu. Se cade ca în genunchi să mărturisești păcatele tale, să ceri iertare și să promiți îndreptare, pentru că afară de părerea de rău, ca și la adevărata căință, se mai cere mărturisirea completă, nelăsând ascuns nici un păcat. «Nu-ți fie rușine a mărturisi păcatele tale», (Inj. Solomon 4, 28) «ca este rușine care aduce marire și har», (Inj. Solomon 4, 23).

Este mai necesar pentru adevărata căință ca să faci hotărârea fermă de a îndrepta viața ta. Fiule, păcătuit-ai? «Să nu mai adaugi încă».

Trebuie să te împaci chiar cu vrăjmașii tăi iertându-le lor; căci cum te poți ruga lui Dumnezeu «și ne eartă nouă greșelile noastre» dacă tu nu vrei să ierți greșelilor tăi. Trebuie să dai exemplu bun aceluia pe care i-ai jignit, ca văzând îndreptarea ta, să se mărească pe Tatăl nostru, care este în ceruri. Eată ce înseamnă a face pocăință adevărată.

«Dacă ai făcut mădularile tale roabe necurăției și fărădelegii spre fărădelege; așa acum să-ți fie mădularile tale roabe dreptății spre sfințenie». (Rom. 6, 19). Și tu, care cu fiul risipitor te-ai dus într-o țară departe, întoarce-te cu el la Tatăl tău cel ceresc. El te va primi în harul său și-ți va ierta păcatele tale, — precum vom vedea în cele următoare.

Punctul II: Despre «Fiul risipitor», care se întoarce la Tatăl său.

«Și sculându-se a venit la Tatăl său» (Luca 15). După ce fiul risipitor și-a cheltuit într-o țară departe toate, făcându-se foamete și revinând în sine și-a zis: «Scula-mă voi și mă voi duce la tatăl meu și voi zice lui: Tată, greșit-am la cer și înaintea ta». «Și sculându-se a venit la tatăl său», (Luca 15). Ear el, încă departe fiind, l-a văzut pe dânsul tatălui, și i s'a făcut milă și l-a primit în casa sa și porunci slujitorilor să pregătească un ospăț, și s'a bucurat zicând: «Fiul meu acesta mort a fost și a înviat, pierdut a fost și s'a aflat», (Luca 15). Fiul văzând acestea a lăudat pe tatăl său milostiv. În ceasul acela când păcătosul se cădește de păcate și cu umilință le mărturisește, îi sunt iertate toate păcatele. Dumnezeu ne zice prin profetul Ezechiel: «Și cel fărădelege de se va întoarce dela toate fărădelegile sale, toate nedreptățile lui câte a făcut, nu se vor pomeni», (Ezechiel 18).

Precum tatăl fiului risipitor a poruncit slujitorilor să-l îmbrace în haina cea dintâi și să-i dea inel în mână, căci s'a bucurat că fiul său mort a înviat, așa și tu, când faci pocăință, să te mărturisești preotului, căpătând deslegare. Dumnezeu îți dă daruri și cu darurile sale te îmbracă. Precum fiul risipitor s'a bucurat că tatăl său l-a primit în casă, așa și păcătosul în ceasul acela când face căința și este deslegat de păcate, simte în inima sa bucurie și mângâiere duhovnicească atât de mare, încât nimeni nu o poate tăia. Și de aceea Dumnezeu zice prin profet: «Nu este bucurie nedreptilor», (Isaia 48). Din contră, păcătosul a mărturisit păcatele sale, a gonit din inima sa veninul și face liniștită conștiința lui.

Dacă există în lumea aceasta o bucurie, aceasta o pot simți numai cei curați cu inima. Și dacă există o strămtoare și apăsare, aceasta o simte conștiința rea.

În fine, precum în fiul cel risipitor, când s'a întors la tatăl său, s'a trezit în el nădejdea de a obține iarăși moșterirea tatălui său, așa și păcătosul, după ce a făcut pocăință, poate nădăjdui împărăția cerurilor. Porțile cerurilor sunt totdeauna pentru el deschise, până când nu le va închide earăș print-un păcat greu. Deci, să fii luător aminte a nu recădea în păcatele vieții trecute, pentru că nici fiul risipitor după ce s'a întors la tatăl său nu s'a mai dus într-o țară departe. Asemenea și tu, după ce ai înviat din

păcatele tale prin adevărată pocăință, trebuie să perseverezi în bine până la moarte precum, ne admoniază Domnul: «Fi credincios până la moarte și-ți voi da ție cununa vieții», (Apocal.).

Pentru a putea persevera în bine, trebuie să fugi nu numai de păcate, ci și de prilejul care duce la păcate, pentru că Sfânta Scriptură zice: «Cel ce iubeste primejdia, va cădea într'însa», (Întel. Solom. 3). Dacă nu te vei feri de primejdia și ocaziuni de păcate, dacă vei cădea în păcate de care te-ai căit odată, ascultă ce se va întâmpla cu tine: Zice Isus Hristos: «Când duhul cel necurat va ieși din om, umblă prin locuri căutându-și odihnă, și când omul recade în păcatele de dinainte, se întoarce la el duhul necurat dar nu singur, ci la alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând în inima omului același locuiesc acolo și se fac cele de pe urmă ale omului același, mai rele decât cele dintâi». (Luca 11 24—26).

Recăderea deasă în același păcat face, că omul cade mai ușor și se ridică mai greu, și se întărește în răutate: «când vine necredinciosul întru adâncul răutăților, nu bagă de seamă». (Pilde 8, 3).

Spre a putea persevera până la sfârșit, trebuie să te mărturisești și să te împărtășești des, pentru că experiența ne arată că aceia păcătuiau mai puțin și trăiau mai bine, cari se mărturiseau și și împărtășeau des. Taina Sfetei Euharistii este hrana sufletului tău, și sufletul tău simte mare foame dacă nu te împărtășești des.

Afară de Sfința împărtășire, trebuie să reînprospătezi sufletul tău și cu altă hrană, despre care zice Mântuitorul: «Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce iese din gura lui Dumnezeu», (Matei 4, 4). Dacă zilnic dai hrană trupului tău, cu atât mai vădit trebuie să dai hrană sufletului tău prin lectură sau prin auzirea cuvântului lui Dumnezeu. Deci citește zilnic Sfânta Scriptură, sau altă carte duhovnicească, și în așa fel, ca cele citite să le și îndeplinești, pentru că «celui ce știe a face bine și nu-l face, păcat este lui», (Iacov 4, 17). Ear pentru a persevera până la sfârșit, trebuie să te rogi lui Dumnezeu. Pentru că acest har este un dar special al Lui, — deci cere zilnic cu umilință acest har de a trăi și a muri bine: «aceluia ce i se pare că stă, să ia aminte ca să nu cadă» (I. Cor. 10, 12) «ci cu frică și cu cutremur mântuirea sa să o lucreze», (Fil. 2, 2). Amin. Lidarh.

Românism; nu glumă. În vreme ce romano-catolicii ardeleni dela Cui fac politică ultra maghiară, unii dintre conducătorii greco-catolici români, — așa scrie un confrate clujan — își fac o mândrie din a neglija datorile naționale, sub cuvânt că biserica pe care o reprezintă este biserică mondială ce nu admite sovismul, — (decât la romano-catolici unguri Red.) Un doctor de teologie uniat a declarat zile trecute — raportează același confrate — următoarele: «Eu mai întâi de toate sunt catolic, apoi ear catolic, și numai după aceea român». — Cine îndrăznește să se mai îndoiască acum că uniții n'ar fi buni români?

copii vagabonzi de acest copilăș și-i aduceau toate sdrențele să-l acopere și să-l încălzească. Bătrânul primește unele lucruri, altele nu. Copiii îl întreabă: «Moșule, de ce nu primești toate dela noi?»

Răspunde bătrânul: «Tot ce ați adunat în numele lui Hristos, primesc; ear ce ați adunat furând, nu primesc.»

Se miră copiii de bătrân, cum cunoaște și știe el ceea ce au primit din milostenie, și ceea ce era de furat. Sfântul Nicolae văzu cine sânt, bătrânul, femeia și copilul; s'a închinat până la pământ și Alexe asemenea. Băieții privesc mirați la drumeț. Altădată i-ar fi jefuit, dar acum, nu îndrănesc să și ridice mâinile, sufletele lor păcătoase simțesc o sfințenie.

Atunci zise Maica Preceastă: «Vai Sfinte Nicolae, ce nfericiți sânt acești copii, suflete împetrite. Fă-le lor o vecernie în biserica Uspenscol — a Adormirii, — din Moscova.»

Răspunde Sfântul Nicolae: Maică Preceastă, cum se fac servicii divini? Sânt închise toate porțile Kremlinului, e încluiată catedrala și prețutindenea e pusă straja păgână.

Nr. 91, 1927 prot.

Convocare

În temeiul art. 70 din statutul pentru organizare bisericii ort. rom., convocăm adunarea protopopesă a tractului protopresbiterial Sibiu în sesiunea ordinară, pe ziua de Marți, 1 Martie 1927, la ora 10 a. m. în Seminarul arhiepiscopozan.

Serviciul divin se începe la ora 7.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Alegerea consiliului protopopesc.
3. Alegerea epitropiei protopopești.
4. Raportul protopresbiterului despre afacerile anului trecut.
5. Socotelile anului 1926.
6. Bugetul pe anul 1927.
7. Propuneri.

Sibiu, la 12 Februar 1927.

Emilian Cioran,
protopop.

INFORMAȚIUNI

Comemorarea centenarului lui Pestalozzi în România. În 17 Februar 1927 se împlinesc 100 de ani dela moartea marelui educator al omenirii, Pestalozzi. Prin opera sa pedagogică și pilda de entuziasm și sacrificiu puse în înălțarea poporului din mizeria economică și morală, educatorul elvețian și-a cucerit renumele de «educator al omenirii». Toate țările au luat măsuri pentru a-i pregăti o comemorare vrednică. Nici școala românească nu poate lipsi dela o asemenea manifestare. La Universitatea din București, dl prof. G. G. Antonescu va ține la sfârșitul lui Februar o serie de prelegeri asupra lui Pestalozzi. În același scop, Cassa școalelor apretind importanța comemorării centenarului lui Pestalozzi, pentru a trezi un nou suflet de idealism în școala română, a reeditat în a treia ediție studiul «Pestalozzi și Culturalizarea Poporului», al dlui profesor universitar G. G. Antonescu.

Studentii activi. Studentii facultății teologice din Chișinău Basarabiei fac turnee prin satele basarabene, și țin conferențe cu subiecte despre iubirea de neam, țară și rege, despre însemnătatea sărbătorilor creștine, despre datorita de a păstra credința strămoșească; au reprezentat și o piesă («În zile de sărbători», de preotul Savin), cu frumoase tradiții și obiceiuri din bătrâni. La început, sâtenii i au primit cu oarecare nencredere, care însă în curând s'a schimbat în scene duioase și într-o primire dintre cele mai însuflete în sate, uitate mai de totă lumea. Omenii nu se mai săturau ascultând cuvântul tinerimii, porțit din calde simțiri, pentru a răspândi în mijlocul lor cât mai multe raze de lumină binefăcătoare.

Moșii achitați. Amăgiți și zăpăciți mai ales de cârticele de contrabandă advertistă, precum și din unele motive locale, mai mulți locuitori

FOISOARA

Calătoria Sfântului Părinte Nicolae în Rusia

— Legenda rusească nouă —

(Sfârșit)

Nu numai în acest sat rugă pe Alexe la împărăție, ci și în alte sate; dar el respinse rugămintea lor. N'a voit să schimbe mântuirea sufletului cu domnia pământească.

Apoi Sfântul Nicolae își luă rămas bun dela țărani, îi binecuvântă pe toți, împărți copiii daruri și plecă mai departe.

În ajunul Crăciunului ajunse la Moscova. Se opri la marginea orașului, unde oamenii sânt mai săracuți, luă apoi pe Alexe și porni cu el în oraș, să caute pe copiii lăsați în voia sorții. Trec pe lângă căsuțe dărâmate. Văd copii cu hainele rupte, cari privind în toate părțile cu frică duceau ceva. Intră Sf. în curte. Din dărâmături era clădită o cocioabă. Acolo, un moș bătrân, cu o femeie și un copil. Se milosiveau

Zise Maica Domnului: Cetele îngerești vin la orașul Moscova, să apere pe copii de stăpânirea necurată, de desfrânarea în timpul serviciului.

Ascultă Sf. Nicolae, luă sf. cruce și plecă pe străzile întunecoase dela marginea orașului către Kremlin. Pe lângă el mergeau și copiii vagabonzi din curtea vecină. Aergă tinărul Alexe pe la toate colțurile să cheme copiii vagabonzi și lăpădati, buni și răi, drepti și păcătoși, — pe toți li chema Alexe pentru marea vecernie de Crăciun în catedrala «Adormirii», la serviciul arhieresc al Sf. Nicolae.

La Moscova e mare minune: se închid gurile hulitorilor de Dumnezeu, și se împietresc mâinile criminalilor.

Prin toate străzile vin copiii la Kremlin fără pedecă, toți copiii la cari inima se îndreaptă către Sf. Cu sabie de foc se ridică Arhanghelii la ușă și izgoniră de acolo pe toți dușmani răi și murdari.

Se apropia armata copiilor de poarta lui «Spas», înainte mergea Sf. Nicolae în odăjdii, ridicând sus Sf. cruce, și larg se deschiseră por-

din comunele Albac, Scărișoara și Horia-Arada se împotriveseră autorităților bisericești care serbau Paștile din 1926 după calendarul îndreptat. Procesul lor s'a desbătut la sfârșitul săptămânii trecute înaintea consiliului de război al corpului IV armată din Cluj. Toți inculpații, în număr de 42, au mărturisit, că au fost de bună credință când, voind să-și păstreze «sfânta lege», au luat cheile bisericii dela preotul lor și l-au oprit să slujească, amenințând și pe cei ce îndăzneau să meargă la biserică. Unul din acuzați, țăranul Trif, a declarat în fața consiliului de război, că «noi ascultăm cu supunere de mai marii noștri, când poveștele lor ne-au luminat despre greșala noastră». Consiliul a rostit sentință de achitare.

Gelozia soției. Din Viena se vestește moartea tragică a celebrului artist român, tenorul **Traian Grozavescu**, angajat la cele mai renumite opere. A fost împușcat, din gelozie, de soția sa, care l-a omorât cu un foc de revolver, cum însăși a mărturisit când a fost arestată.

Asociațiunea la sate. Despărțământul județean Sibiu al «Astrei» și-a trimis reprezentanții Duminecă, în 13 Februar, la Cristian, pentru a duce poporului sfaturi bune și lumină sufletească. Prețul I. Raceu, învățătorii I. Muntean și Filofteia Bârs, împreună cu poporul numeros, i-au primit cu toată cinstea. Președintele despărțământului, dl S. Teposu, inspector școlar, a vorbit despre trecutul neamului românesc și despre restul Asociațiunii; dl Dr. Ios. Stoichița despre tuberculoză și profilaxia ei; dl Dr. L. Ionașiu, vice președintele despărț., despre gripă; dl Dr. H. Petra-Petrescu, secretarul s. literar, despre biblioteca «Astrei», citind bucăți din ea și un monolog original. Printre vorbiri, au încântat poporul corul și declamările școlarilor. Oaspeților li s'a făcut o bucurie deosebită făgăduind cei din Cristian, că peste doi ani vor avea Casa națională proprie.

Ministerul de interne a terminat culegerea datelor statistice privitoare la mișcarea populației țării pentru anul 1925. Rezultatul sumar este următorul:

1. Totalul căsătoriilor încheiate în comunele rurale a fost de 129.125, în orașe de 24.553 adică 153.678 căsătorii în țara întreagă;
2. Divorțurile: 5.388 în comunele rurale, 2647 în comunele urbane, în total 8035;
3. Numărul nașcuților vii înregistrat la sate a fost de 532.275, la orașe de 73.380, în total 605.655 copii în toată țara;

4. Decesele în comunele rurale s'au cifrat la 306.258 persoane, în cele urbane la 55.737, în total 361.995 în întreaga țară. — Sporul populațiunii a însumat 226.017 suflete în comunele rurale, 17.643 în cele urbane, în total 243.660 în toată România. Balanța mișcării în 1925 se prezintă, așadar, în condițiuni satisfăcătoare, adaogând în fiecare an cam un sfert de milion de vârstare nouă la cifra populațiunii.

Cununie. Dăoara Marioara Pinciu și dl Ioan Georgescu, sublocotenent 12 Roșiori în Sibiu, și a serbat cununia religioasă Duminecă, în 13 Februar în biserica din Turda.

țile; ear păzitorii stăteau ca morți până întră Sf. Nicolae, apărătorul pământului rusesc, în catedrala «Adormirii», ear copiii vin și vin mereu, îi conduc acum preoțimea și mirenii cucernici ai orașului Moscova.

Și se înalță din mormânt o ceată de vlădici ai Moscovei, să ia parte la slujba sfântă. Căldură cerească încălzește pe copii, ei nu mai simt gerul, ear suflete lelor se domolesc de cântarea îngerească. Nicolae binecuvântă pe închinători, și pe toți tinerii li lasă acasă. Celor fără adăpost le-a găsit acoperiș și li-a spus să doarmă liniștiți, ear dimineața sosî cu deslegarea postului și cu daruri pentru ei. Când se întoarse acasă, straja îngerească pierise, ear Nicolae și Alexe plecară spre cer... Nedreptățile și tulburările începură în Moscova din nou, puterea diavolului înviă, — dar toate acestea, numai până la plinirea vremii.

Căldătorul.

Teatru. Adrian Pascu: *Irena*, comedie în 3 acte, a apărut în bibliotecă «Semănătorul» Nr. 148—149. Arad. Prețul Lei 15. Piesa a fost premiată și jucată de Teatrul Național din Iași.

Moartea unui ziarist. După o lungă și sbuciumată activitate ziaristică, de peste 40 de ani, a încetat din viață în București, fostul director al ziarului *Adevărul*, **Constantin Mille**, mai pe urmă director la *Lupta*. Moare în vârstă de 67 de ani în urma unei duble pneumonii. Cu jurnalistul C. Mille dispăre unul din cei mai de seamă reprezentanți ai ziaristicii române.

Indrăgostiți de limba maghiară. Bunii(?) români, confracții dela *Unirea* din Blaj, recomandă cetitorilor, pentru postul mare, meditațiile-predici ale profesorului Dr. L. Czumbel, cu titlul: **A KERESZT UTJÁN.** Ce vor fi greșit cititorii *români* ai gazetei blăjene, ca să fie canoniși și astăzi cu limba ungurească, pe care *Unirea*, organ al mitropoliei, voiește să o cultive, — spre a cui glorie? De sigur nu pentru a fostului Blaj, a cărui reputație o compromit rău actualii clarissimi prin asemenea simpatii ne la locul lor.

Ca să scape de nevastă... Un domn, A. Scholz, dela Orșova, avea de nevastă o femeie de care ar fi voit să se despartă, — dar ea nu se învoia odată cu capul să-și lase bărbatul. Omul, în cele din urmă, a plecat la insula Adakaleh, de lângă Orșova, împreună cu o doamnă dela Arad și acolo amândoi — s'au turcit, și apoi s'au căsătorit. Prima soție a dat în judecată, pentru bigamie, pe noul turc. Tribunalul va decide.

Prigoniri. Guvernul sovietic dela Moscova a înviat pe reprezentanții bisericilor străine să părăsească teritoriul rusesc. Decretul nu cruță nici pe bapțiști, nici pe reprezentanții bisericii americane.

Liberați. Guvernul unguresc dela Budapesta este de părere, că falsificatorii de bani francezi sânt mari patrioți; prin urmare i-a pus în libertate.

Târg de vite se ține în comuna Tălmaci, jud. Sibiu, în ziua de 27 Februar, ear târg de mărfuri în 28 Februar 1927.

ȘTIRI LOCALE

Sedința festivă, organizată de Școala normală «Andrei Șaguna», s'a ținut în sala teatrului Duminecă d. a. cu un program bogat și variat. Viitorii îndrumători, ai vieții școlare sâtești, dau dovezi, sub conducerea mai marilor dela această școală, că vor ști să se împrietenească cu munca grea de a lumina mintea și a cultiva inima tinerelor vârstare ce li se vor încredința spre creștere. Sedința a fost deschisă prin câteva cuvinte rostite de pâr. prof. Gheorghe Maior, care la acest prilej a comemorat activitatea lui Pestalozzi, mort înainte cu o sută de ani. (La alt loc al ziarului nostru se apreciază opera marelui idealist creștin, care a fost Pestalozzi).

Au urmat apoi coruri mixte executate precis, și dirijate de pâr. profesor Timotei Popovici, o disertație și recitări rostite de elevi și o elevă, dansuri românești instruite de dna C. Danu, și la sfârșit o feerie cu subiect din basmele poporului nostru, scrisă de pâr. Gh. Maior, și jucată de tinerimea școlai, sub conducerea dlui N. Băilă, cu multă pricepere și îndemănare. Sedința a fost onorată cu prezența I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae și a unui public sibian foarte numeros.

Convocare pentru adunarea generală a ordinară a Reuniunii femeilor române din Sibiu, care se va ține în 27 Februarie 1927 la ora 11 a. m. în sala de lectură a «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român», Sibiu. Ordinea de zi: 1. Cuvânt de deschidere, 2. Raportul comitetului pentru gestiunea 1924/5 și 1925/6, 3. Revizuirea socotelilor, 4. Majorarea taxelor, 5. Stabilirea bugetului, 6. Alegerea comitetului, 7. Alegerea censorilor. Dacă această adunare generală nu întrunește majoritatea statutară a membrilor, se ține peste 8 zile, la 6 Martie, în acelaș loc și la aceeaș oră o adunare generală cu orice număr de membri prezenți. Sibiu, 6 Februar 1926. Pentru comitet: **Călinca A. Bârseanu**, prezintă **Eft. T. Georgescu**, secr.

Act de mulțămită. Comitetul «Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu» se simte plăcut îndatorat a exprima și pe această care mulțămită sa tuturor Onor. Domni, cari cu prilejul concertului din 6 Ianuar a. c. au binevoit a suprasolvi, eventual a-și răscumpara biletul de intrare, și anume: I. D. Petri, propr. de cinema și Nicolae Bratu, fiecare cu câte 200 Lei; Dr. G. Măcelar adv. 140 Lei; Dr. Ilie Beu, senator, Nicolae Simtion, proprie-

tar, Dr. H. P. Petrescu, secr. Asociațiunii, Ioan Bănciu, restaurator și Oprea Șteflea, fiecare câte 100 Lei; Dna V. Lăpedatu și D. Sârbu, câte 80 Lei; R. Simu 60 de Lei; Dna Petru Moga, P. Mocian, comerciant și G. Mărină, câte 50 Lei; Cornel Todea, dir. Casei cercuale, I. Vățășan, dir. la «Albina», Tim. Popovici, prof. Ștefan Pănciu, plut. major, câte 40 Lei; Em. Rotan 30 Lei; M. Voileanu și dna Teodorescu câte 20 Lei. Sibiu, 28 Ianuar 1927. **Prof. N. Colan**, prez'dent, **Ștefan Duca**, secretar.

Teatru. Reprezentația anunțată a dnei Marioara Voiculescu s'a amânat pentru Duminecă în 20 Februar.

— Trupa de sub direcția distinsului artist Pepe Georgescu, dela Teatrul național, va juca Marți, în 22 Februar, ora 9 seara, piesa în 3 acte *Mitu boerul*. Bilete la Libr. Foaiă Poporului.

Societatea română de înmormântare din Sibiu

Convocare

În baza hotărârii adunării generale ordinare ținută la 23 Ianuar 1927 și a hotărârii comitetului din sedința din 15 Februar 1927 subsemnatul invit cu toată stima pe toți membrii Societății române de înmormântare din Sibiu la **adunarea generală extraordinară**, ce va avea loc Duminecă, la 20 Februar 1927 la 3 ore d. a. în sala mare a Reuniunii naționale și culturale a meseriașilor români din Sibiu, din strada Bruckenthal 17.

Ordinea de zi: **Sporirea ajutoarelor de înmormântare până la 10.000 lei și modificarea statutului societății.**

Se atrage binevoitoarea atențiune a membrilor că modificarea statutului se poate hotărî în prima adunare numai cu 2/3 a voturilor membrilor societății. Dacă la prima adunare nu s'au prezentat membrii în numărul cerut de statut, adunarea se va ține în Dumineca următoare primei convocări, adică la 27 Februar 1927, la aceeaș oră, în acelaș local și cu aceeaș ordine de zi și se va putea lua hotărâre valabilă cu 2/3 a voturilor membrilor prezenți fără considerare la numărul lor.

Sibiu, 16 Februar 1927.

T. Popovici, directorul societății.

De vânzare coșnițe

1. Sistem Dadant Blatt cu 12 rame mari și 12 mici, pereți dubli și cu acoperiș, Lei 650.
2. Cu deschidere pe dinapoi, pereți dubli, 3 caturi câte 11 rame 29×22 cm., Lei 600.
3. Lățișori pentru rame 6 mm. grosime, Lei 1.30 metru; 8 mm. grosime, Lei 1.60 metru

la preotul **ALEXANDRU POPA** în Lisa, j. Făgăraș (Transportul privește pe cumpărător). (21) 1—3

O nouă viață pentru comunele noastre...

Cea mai mare binefacere pentru un sat este aceea când poate ieși din izolarea sa, din singurătatea și părăsirea sa, cu alte cuvinte locuitorii satelor, să nu mai simtă depărtarea de oraș sau de restul lumii, ci să simtă o nouă apropiere, legături noi cu lumea mare. Și această binefacere o dă satelor marea descoperire a **Radiofoniei**.

E destul ca 2—3 oameni mai cu stare, cu avere, să cumpere câte așa un aparat radiofonic, ca întreg satul să aște zi de zi noutăți din toate părțile lumii, apoi se aud concerte mari, conferințe, Opere din orașele cele mai mari din Europa. E cea mai frumoasă petrecere la sate, să ai așa un aparat radiofonic, care te leagă de restul lumii.

Cereți lămuriri cum se comandă un aparat radiofonic la Societatea an. **TUNGSRAM** de electricitate, Cluj, Calea Regele Ferdinand 127. (Telefon 201)

SEMINȚERIE

ARPAD DERI, Depozit de Semințe,

oferă semințele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură și cu rod**, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 10—32

„ALBINA” institut de credit si de economii în Sibiu

Nr. 10,403/1927

CONVOCARE

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii «ALBINA» sunt invitați în virtutea §-lui 19 din statutele societății la

a LIV-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în Sibiu, Sâmbătă, în 12 Martie 1927, la orele 10 a. m., în sala Prefecturii, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul general al Consiliului de administrație, Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe 1926 și raportul Comitetului de cenzori;
3. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori;
4. Distribuția profitului net;
5. Distribuția sumei destinate pentru scopuri culturale și de binefacere;
6. Fixarea prețului marcelor de prezență;
7. Alegerea a 2 membri în Consiliul de administrație cu mandat pe 6 ani și a unui membru cu mandat pe 3 ani;
8. Eventuale propuneri în sensul § lui 31 din statute.

Domnii acționari, cari voesc să participe la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în conformitate cu §§-ii 22, 23 și 25 din statutele societății, sunt rugați a depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Mercuri, în 9 Martie a. c., la 6 ore p. m. la cassa Centralei noastre în Sibiu.

Depunerea acțiunilor resp. a plenipotențelor în scopul indicat, se poate face și la filialele din Brașov, București, Cluj, Dicio-Sânmărtin, Lugoj, Mediaș, Târgul-Murăș și Timișoara, la Banca Românească și Banca Marmorosch, Blank & Co. din București, precum și la toate institutele membre ale «Solidarității», în acest caz însă cel mult până Sâmbătă, în 5 Martie a. c., la 12 ore.

Sibiu, 5 Februarie 1927.

Consiliul de administrație.

Activa

Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1926

Pasiva

Cassa în numerar	22.702,462.—	
Bonuri la bănci	18.975,713.—	
Monete	75,237.—	41.753,412.—
Cambii	154.437,651.—	
Credite cambiale cu acoperire hipotecară	185.790,665.—	
Imprumuturi hipotecare în scrisuri fonciare	224,389.—	
Avansuri pe efecte publice	100,570.—	
Credite de Cont-Curent	364.365,553.—	704.918,828.—
Casele institutului și alte realități	11.966,094.—	
minus amortizare	1.100,000.—	10.866,094.—
Efecte publice	4.758,527.—	
Acțiuni diverse	46.826,194.—	51.584,721.—
Efectele fondului de pensuni al funcționarilor institutului		3.974,750.—
Mobilier amortizat		—
Diverse conturi debitoare		1.899,349.—
		814.997,154.—
Conturi de ordine:		
Efecte, Cauțiuni și Garanții	608.881,887.—	
	1,423.379,041.—	

Capital societar		50.000,000.—
Fond general de rezervă	20.471,906.—	
Rezerve pentru creanțe dubioase	12.000,000.—	32.471,906.—
Fondul partenie Cosma		441,580.—
Fondul de pensuni al funcționarilor institutului		7.615,100.—
Scrisori fonciare eșite la sorți în circulație		164,500.—
Depozite spre fructificare	508.939,988.—	
Depozite în Cont-Curent	66.577,086.—	575.517,024.—
Reescont și Oiruri	81.825,947.—	
Imprumut pe gaj de efecte la Banca Națională	1.850,000.—	83.675,947.—
Ordine de plată	10.533,680.—	
Dispos. Americane	12.687,361.—	23.221,041.—
Dividendă neridicată		305,482.—
Diverse conturi creditoare		1.868,411.—
Dobânzi transitoare anticipate pe 1927		14.338,666.—
Profit curat		25.377,497.—
		814.997,154.—
Conturi de ordine:		
Diverse efecte, Garanții și Cauțiuni	608.881,887.—	
	1,423.379,041.—	

Debit

Contul Profit și Pierdere la 31 Decemvrie 1926

Credit

Dobânzi după depuneri		67.132,379.—
Cheltuieli: Salare, Adușe de scum-		
pete și Bani de cvartir	16.090,815.—	
Imprimare, registre, porto, diverse	4.925,710.—	
Jetoane	64,175.—	
Chirii	630,896.—	21.711,596.—
Amortizări la imobile		1.100,000.—
Impozite	3.384,600.—	26.196,196.—
Profit curat		25.377,497.—
		118.706,072.—

Dobânzi		78.026,530.—
Chirii		362,035.—
Proviziuni		40.317,507.—
		118.706,072.—

Sibiu, 31 Decemvrie 1926.

Dr. I. Beu m. p.,
prez. Cons. de adm.I. Vătășianu m. p.,
director general.C. Popp m. p.,
director executiv.Ioan Rebege m. p.,
șef-contabil—expert-contabil.

Subsemnatul comitet am examinat conturile de față și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Sibiu, 7 Februarie 1927.

COMITETUL DE CENSORI:

Mateiu Voileanu m. p., prezident.

D. Comșa m. p.

T. V. Păcățianu m. p.

Dr. N. Schiau m. p.

Emil Verzariu m. p.

Raportul comitetului de cenzori

(20) 1—1

Onorată adunare generală!

Subsemnatul comitet de cenzori, am examinat conturile «Bilanț» și «Profit și Pierdere» pe 1926 ale institutului de credit și de economii «ALBINA» Sibiu și le-am aflat în consonanță cu registrele.

Referitor la împărțirea profitului net de Lei 25.377,497.—, ne alăturăm propunerii Consiliului de administrație, pe care o recomandăm spre primire.

Vă rugăm deci, ca aprobând Bilanțul pe 1926 să dați atât Consiliului de administrație, cât și Comitetului de cenzori absolutul pentru gestiunea lor pe anul 1926.

Sibiu, 7 Februarie 1927.

COMITETUL DE CENSORI:

Mateiu Voileanu m. p., președinte.

Dumitru Comșa m. p.

T. V. Păcățianu m. p.

Dr. Nicolae Schiau m. p.

Emil Verzariu m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhiepiscopale.